

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra To verdener (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "To verdener", i Hjortø, Knud: *To verdener*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2008, s. 166. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_18-shoot-idm140047356859792.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: To verdener

Naturoplevelsen, der har forstærket Helgas uafhængighedstrang, må nødvendigvis forøge gemytternes uoverensstemmelse, der kan aflæses sprogligt. Når hovedemnet er Niels Grandlev, eller når synsvinklen skifter til hans, bliver romanens sprog et ganske andet, end når Helga er på; det bliver tørt, stringent, mildt ironisk, hans henvendelser er gerne pædagogiske og diskret irettesættende og, efterhånden som han erkender sin afmagt over for Helga, sagtmødige, gerne selvironiske. Er Helgas dionysiske verden farvestærk og mørkladen, så er Grandlevs apollinske farveløs, til gengæld ligger den klart belyst.